

[Mose Hansen.]

kan få et sådant indhold, at der skabes en konstruktiv landbrugspolitik. Det har landbruget krav på.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne spørgsmålet om de sognekommunale skatter. Jeg var inde på det under behandlingen af spørgsmålet om grundskyldpromillen i sognekommunerne. Jeg mener, at det er en af de ting, man bør tage op. Jordlovenes udformning som en nødvendighed for en konstruktiv landbrugspolitik i fremtiden skal jeg ikke komme mere ind på i dag.

Jeg vil gerne til slut i forbindelse med det, jeg har sagt, udtale, at jeg regner med, at der nedsættes et udvalg til behandling af disse sager. Jeg vil gerne bede udvalget om endnu en gang at se på det forslag, som professor Jørgen Pedersen, Århus, har udkastet med hensyn til en eksportpræmiering af dansk landbrugs afsætning, idet jeg mener, det er en af de veje, vi bør gå, hvis der er mulighed derfor.

Bækgaard: I bemærkningerne til lovforslaget om en kornordning gives der oplysning om, at lovforslaget er fremsat, selv om den højtærede landbrugsministers forhandlinger med landbrugets organisationer ikke var bragt til ende. Nu kan en sådan oplysning nok vække forundring, især da der gennem de forskellige interviews med ledende landbrugsfolk i dagspressen i de sidste dage er fremkommet udtalelser, som siger, at lovforslaget absolut ikke er udtryk for de synspunkter, som gør sig gældende inden for det praktiske landbrug. Det vil altså sige, at vi her behandler et lovforslag for et erhverv, som ikke selv har haft nogen indflydelse på det; vi behandler et forslag til en kornordning, der skal gælde for 1 år, og som jeg mener har stor betydning for landbruget. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, det er en uanstændig behandling, den højtærede landbrugsminister her har givet landbruget.

Ved den nugældende kornlovs første behandling den 17. maj sidste år gav mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Mose Hansen, udtryk for tilfredshed med, at foderkornsprisen dengang blev hævet til 46 kr.; det var med andre ord en forhøjelse til op i nærheden af brødkornsprisen, noget, som vi i vort parti også tidligere har talt

for i tinget ud fra den betragtning, at jo nærmere foderkornspris og brødkornspris lå op ad hinanden, jo mindre tab vil både staten og landbruget have gennem alt for store brødkorsarealer. Staten havde tab derved, at den måtte sælge overflødig brødkorn som foderkorn, landbruget fik færre foderenheder ved at dyrke brødkorn i stedet for foderkorn. Resultatet af den forhøjelse af foderkornsprisen, der skete sidste år, kan jo med al ønskelig tydelighed læses i bemærkningerne til lovforslaget, hvor det oplyses, at ifølge landbrugstællingen den 4. januar 1963 er brødkorsarealer til sået i efteråret 1962 reduceret til 186.000 ha mod 265.000 ha i 1961.

Vore synspunkter fra dengang viser sig altså nu i praksis at være rigtige, og mit parti havde derfor gerne set, at såvel brødkornspris som foderkornspris var blevet forhøjet til f. eks. 52-53 kr. for dem begge. Jeg har indtryk af, at en kornpris som den, jeg her har ytret ønske om, er på linje med det, som størsteparten af dansk landbrug kunne have tænkt sig, for en nogenlunde god kornpris er efter min formening den bedste regulator til at modvirke en uheldig overproduktion af dyriske produkter, især bacon.

Hvad angår forhøjelsen af statens tilskud til kornudligningsfonden med 10 mill. kr. — fra 20 mill. kr. til 30 mill. kr. — er vi i mit parti meget betænkelige ved at fortsætte og yderligere udbygge denne tilskudsordning til det mindre landbrug. Vel kan der være noget, der taler for en sådan ordning, især da det kan være vanskeligt for de mindre brug at få en produktion, som kan afkaste en rimelig arbejdsfortjeneste; men det, som vi er meget imod, er, at den strukturændring, som ikke mindst i de nærmeste år må komme i landbruget, og som hele samfundet økonomisk er interesseret i, bliver modarbejdet gennem en sådan lovgivning.

Angående bortfaldet af den månedlige forhøjelse på 50 øre af de i § 8 nævnte priser har jeg ingen bemærkninger at gøre, da den efter den nugældende lov og de kornpriser, der har været gældende i høståret 1962-63, har vist sig at være uden større betydning.

Ligeså mener vi i vort parti heller ikke, at det vil få nævneværdig betydning, at